

ת"פ (ירושלים) 21620-02-20 - מדינת ישראל נ' אורן אואנונו

ת"פ (ירושלים) 21620-02-20 - מדינת ישראל נ' אורן אואנונו ואח'שלו ירושלים

ת"פ (ירושלים) 21620-02-20

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד מוטי בניטה ועו"ד רועי ודעי

תביעות משטרת ישראל

נגד

1. אורן אואנונו

2. בן יתח (עציר) ע"י

ב"כ עו"ד מיכאל עירוני

3. אברהם כהן

בית משפט השלום בירושלים

[03.07.2025]

כבוד השופט ציון סהראי

גזר דין (בעניין נאשם 2)

כללי:

1. הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן שייחס לו 4 אישומים שעניינם גניבה בצוותא חדא עם אחרים וגניבה בנסיבות מיוחדות.

2. הצדדים הסכימו להפנות את הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו, אך לא הייתה ביניהם הסכמה הנוגעת לעונש וכל צד טען כהבנתו.

כתב האישום המתוקן:

3. באישום הראשון הודה הנאשם בכך שגנב 3 שעוני יוקרה בסכום מצטבר של למעלה מחצי מיליון ₪, וזאת בסיועם של נאשמים 1 ו-3.

4. על פי המתואר באישום זה, ביום 27.1.20 בשעה 15:30 לערך שלושת הנאשמים נכנסו לחנות שעונים "רולקס" ברחוב אבן גבירול 36 בתל אביב לאחר שהגיעו לשם באמצעות רכבו של נאשם 3. נאשמים 1 ו-2 נכנסו ראשונים לחנות ואילו נאשם 3 נכנס מעט אחריהם תוך הצגת מצג כאילו הוא לא קשור אליהם. מסיבות שאינן ידועות עזבו השלושה את החנות.

5. באותו יום בשעה 17:30 הגיעו שלושת הנאשמים לשדרות ממילא בירושלים באמצעות רכב בו נהג נאשם 3.
6. הנאשמים התפצלו כך שנאשמים 1 ו-2 נכנסו ראשונים לחנות "רולקס". נאשם 1 ביקש מהמוכר בחנות לבחון 2 שעוני רולקס, האחד בשווי 168,800 ₪ והאחר בשווי 155,100 ₪. המוכר הוציא את שני השעונים מוויטרינה שהייתה נעולה.
7. באותן הנסיבות ביקש נאשם 2 מהמוכר לבחון שעון רולקס נוסף ששווי 195,300 ₪ והמוכר איפשר זאת.
8. בעודם בוחנים את השעונים הגיע למקום נאשם 3 ונעמד מחוץ לחנות. מאחר שדלת החנות הייתה נעולה מטעמי בטיחות, ביקש נאשם 2 מהמוכר לפתוח את הדלת לנאשם 3 בטענה כי הוא קשור אליו ואל נאשם 1.
9. בעקבות בקשתו, פתח המוכר את דלת החנות ושלושת הנאשמים נמלטו בריצה מהמקום כאשר השעונים מצויים באמתחתו של נאשם 2. נאשמים 1 ו-3 נתפסו על ידי מאבטחי הקניון ואילו נאשם 2 הצליח להימלט מהמקום כאשר השעונים ברשותו. נאשם 2 נעצר כעבור מספר שעות ללא השעונים שגנב.
10. בגין האמור הורשע הנאשם 2 בעבירה לפי סעיף 384א(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") - גניבה דבר שערכו עולה על 500,000 ₪. להשלמת התמונה יצוין כי הנאשמים 1 ו-3 הורשעו בגין מעשיהם באישום זה בעבירה של סיוע לגנוב דבר שערכו עולה על 500,000 ₪, וזאת במסגרת הסדר טיעון.
11. באישום השני הודה הנאשם 2 בכך שבתאריך 2.1.20 יצר מי מהנאשמים 1-2 קשר עם גל נחאיסי (להלן: "המתלון") אשר פרסם בפורום של שעוני יוקרה בפייסבוק על כוונתו למכור שני שעוני רולקס, האחד בשווי 59,700 ₪ והשני בשווי 39,500 ₪.
12. הנאשמים 1 ו-2 תיאמו פגישה עם המתלון וביום 2.1.20 נפגשו עם המתלון תוך שהם מזדהים בשמות בדויים.
13. הנאשמים 1 ו-2 ביקשו מהמתלון לבדוק את השעונים, ונאשם 2 בדק את המספר הסידורי של אחד השעונים באמצעות מכשיר הטלפון שהיה ברשותו. נאשם 1 בחן את השעון וביקש מהמתלון להוסיף חוליה ברצועת השעון.
- נאשם 1 מסר לנאשם 2 את השעון שהיה ברשותו ונאשם 2 הכניס את שני השעונים לשקית שהחזיק תוך שהוא משוחח בטלפון ויוצר מצג ולפיו הוא מארגן כסף עבור השעונים. המתלון ביקש לקבל לידו את השעונים באומרו כי יסגרו את פרטי העסקה בבית קפה סמוך.
14. בשלב זה עזב נאשם 1 את המקום באמצעות רכב.
15. בהגיעם לבית הקפה וכאשר השעונים עדיין מצויים ברשות נאשם 2, פתח האחרון את דלת המקום, ומיד עם כניסת המתלון למקום נמלט הנאשם 2 בריצה והמתלון בעקבותיו. המתלון הצליח לתפוס את הנאשם 2 ושניהם נפלו ארצה. המתלון נחבל בחזהו והנאשם 2 ניצל זאת כדי להימלט מהמקום כשהשעונים ברשותו.
16. בגין האמור הורשע הנאשם 2 בעבירה של גניבה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.
17. באישום השלישי הודה הנאשם 2 בכך שקשר עם הנאשמים האחרים קשר לגנוב שעוני יוקרה, וזאת בסמוך ליום 29.12.19.
18. ביום 29.12.19 בשעה 16:00 לערך הגיעו הנאשמים לחנות B[בכיר המדינה בתל אביב].
19. נאשמים 1 ו-2 נכנסו ראשונים לחנות וביקשו מאלון יונסוף, המוכר במקום (להלן: "המתלון"), שיציג להם 2 שעונים, האחד בשווי 14,995 ₪ פאונד והשני בשווי 25,450 ₪ פאונד. כל אחד מהנאשמים מדד שעון אחר.
20. במהלך שהייתם בחנות, ולבקשתם, הוצגו לנאשמים 1 ו-2 שעונים נוספים.
21. בשלב זה הגיע נאשם 3 למקום ונעמד בפתח החנות, והמתלון פתח לו את דלת החנות שהייתה נעולה מטעמי אבטחה. נאשם 3 ניגש למתלון ושוחח עמו תוך הצגת מצג כי הוא אינו קשור לנאשמים 1 ו-2. לאחר מכן עזב נאשם 3 את החנות, תוך שהוא מוודא שדלת החנות לא נסגרה עד הסוף. נאשם 2 ניצל את העובדה שהנאשם 1 עמד עם המתלון בסמוך לוויטרינה כשגבו אליו ונמלט מהמקום עם השעונים בעת שנאשם 1 מלווה אותו במבטיו.
22. לאחר מכן עזב נאשם 1 את המקום.
23. בגין האמור הורשע הנאשם 2 בעבירה של גניבה בצוותא חדא בניגוד לסעיף 384 בצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין.
24. באישום הרביעי הודה הנאשם בכך שנאשם 1 פנה למר רוני בייבציב (להלן: "המתלון") בעקבות כך שהמתלון פרסם למכירה שעון יוקרתי בסכום של 30,000 אירו. נאשם 1 מסר למתלון כי הוא מעוניין לרכוש את השעון עבור אשתו, והשניים קבעו להיפגש.
25. בתאריך 29.8.19 בשעה 14:00 פגשו נאשמים 1 ו-2 במתלון במגדל משה אביב ברמת גן.

26. לבקשתם, מסר המתלון את השעון לנאשמים 1 ו-2 על מנת שיעמדו על טיבו. הנאשמים ביקשו מהמתלון לבחון את מקוריות השעון בחנות הממוקמת באזור הבורסה ברמת גן, ומשכך התלווה המתלון, אשר היה יחד עם בנו בן ה-5, אל הנאשמים לרכב מסוג מרצדס בו נהג הנאשם 1.
27. במהלך נסיעתם יש המתלון עם בנו במושב האחורי ואילו הנאשמים ישבו במושבים הקדמיים. תוך כדי נסיעה שוחח הנאשם 1 בשיחת וידאו עם אישה אותה הציג כאישתו והציג לה את השעון. לאחר מכן ביקש המתלון את השעון מהנאשם 1 והאחרון מסר לו את השעון לידיו.
28. בחלוף זמן קצר ביקש הנאשם 1 מהמתלון את השעון פעם נוספת והמתלון מסר לו את השעון. נאשם 1 מסר את השעון לנאשם 2. המתלון ביקש מנאשם 2 את השעון ונאשם 2 הרגיע את המתלון באומרו כי אין לו מה לחשוש. בשלב מסוים פתח הנאשם 2 את דלת המכונית, נמלט בריצה כשהשעון ברשותו ותוך כדי הימלטותו חיך לעבר המתלון.
29. לנוכח האמור, ביקש המתלון מהנאשם 1 לנסוע לכיוון תחנת המשטרה, אולם נאשם 1 השיב כי אין לו מה לדאוג וכי הנאשם 2 בסך הכל רץ כדי לבדוק את השעון אצל בעל מקצוע.
30. נאשם 1 נסע לכיוון קניון עזריאלי וחרף בקשות המתלון לשוב על עקבותיו סירב נאשם 1 לעשות כן בטענה כי הוא בדרכו למשרדו.
31. לנוכח המתואר צלצל המתלון למוקד המשטרה ודיווח על האירוע. במהלך האירוע אמר נאשם 1 למתלון כי הוא עושה טעות וכי אם לא ינתק את השיחה לא יראה יותר את השעון. המתלון לא ניתק את השיחה ונאשם 1 שב על עקבותיו לכיוון מגדל משה אביב, שם ירד מן הרכב. המתלון ירד אף הוא מהרכב עם בנו ורדף אחרי נאשם 1 כדי לעכבו, אולם נאשם 1 דחף אותו בתגובה.
32. בגין האמור, הורשע הנאשם 2 בעבירה של גניבה בצוותא חדא בסיועו של נאשם 1 לפי סעיף 384 לחוק העונשין. תסקירי שירות המבחן:
33. בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים.
- תסקיר מיום 1.3.22
34. בתסקיר זה תואר הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. מדובר במי שבגיל שנתיים וחצי גדל יחד עם שני אחיו אצל דודתו ובעלה בשל חוסר מסוגלות הוריו לגדלו.
- הוריו של הנאשם ריצו מאסרים בפועל, כאשר הנאשם זוכר ביקורים בבתי הסוהר כבר מהיותו ילד. הנאשם תיאר את דודתו ובעלה כהורים מפנקים שהתקשו להציב לו גבולות.
35. עוד צוין בתסקיר, כי מדובר במי שלחובתו 11 הרשעות קודמות. הנאשם הביע רצון להתנתק מהסביבה העבריינית שאימץ לעצמו ולנהל אורח חיים לא עברייני.
36. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להתמודד עם מצבי דחק ולחץ בחייו, ונוטה לאמץ דפוסי פעולה אימפולסיביים ובעייתיים, וכל זאת מבלי לחשוב על תוצאות התנהלותו. כמו כן התרשם שירות המבחן מכך שלנאשם קושי בוויסות דחפים ודפוסי חשיבה נוקשים ומעוותים, וכי הוא זקוק להתערבות טיפולית אינטנסיבית בכדי לשנותם.
37. שירות המבחן התייחס לכך שהנאשם בעל אמונה עצמית כי קיימים בו כוחות נפשיים שיסייעו לו לערוך שינוי בחייו.
38. לצורך הערכת סיכויי השיקום נתבקשה דחייה של כחודשיים.
- תסקיר משלים מיום: 6.7.22
39. ביום 6.7.22 הגיש שירות המבחן תסקיר משלים בעניינו של הנאשם.
40. מהתסקיר עלה כי בתקופת הדחייה הנאשם השתלב בטיפול פרטני שהתקיים אחת לשבועיים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם משתף באופן כנה ואותנטי אודות מעשיו נשוא כתב האישום, תחושת הבושה מהתנהלותו והקושי בשינוי דפוסי חשיבה מקובעים.
41. שירות המבחן התרשם כי קיימים גורמים המעלים את סיכויי השיקום, בהם המעבר מנהריה לקרית שמונה, קיום קשר זוגי והקמת משפחה ובתוכה תפקיד אבהי החדש עבורו.
42. בעקבות האמור, שולב הנאשם בקבוצת הכנה לטיפול קבוצתי.
43. שירות המבחן אף התרשם, כי הנאשם החל לטפל בחובותיו הכספיים בסיוע של עו"ד מהלשכה לסיוע משפטי. עוד צוין, כי הנאשם החל לעבוד במשרה מלאה לראשונה בחייו.
44. בעקבות האמור, בא שירות המבחן בהמלצה להטיל על הנאשם צו מבחן לתקופה של 18 חודשים לצד 200 שעות לתועלת הציבור.
45. מאז הוגש התסקיר המשלים בעניינו של הנאשם נדחה הדין בעניינו פעם אחר פעם, מסיבות שונות.
46. לאחר מספר דחיות, פרצה מלחמת "חרבות ברזל" והנאשם פונה מביתו לעיר אילת.

47. ביום 6.5.24 הורה בית המשפט (חברי כבו השופט א' איתן) לשירות המבחן להגיש תסקיר עדכני בעניינו של הנאשם.
48. ביום 10.7.24 הוגש תסקיר משלים בעניינו של הנאשם ממנו עלה כי ביום 24.11.23 נעצר הנאשם באילת בגין תיק אחר. בנסיבות אלה, וכדי שלא לפגוע בתהליך השיקומי שהחל הנאשם לעבור, שירות המבחן ביקש דחייה של 4 חודשים. בית המשפט נעתר לבקשת שירות המבחן והורה על דחיית הדיון ב-4 חודשים נוספים.
49. לאחר דחייה, בתאריך 18.9.24 נגזר דינו של הנאשם בתיק המקביל שנפתח באילת ל-18 חודשי מאסר בפועל אותם החל לרצות מיום גזר הדין.
50. לנוכח האמור, בתסקיר משלים שהוגש ביום 31.10.24 שירות המבחן לא בא בהמלצה לענישה שיקומית בעניינו של הנאשם, והמליץ על ענישה מוחשית שתבחר את גבולות המותר והאסור, כמו גם על פיצוי לנפגעי העבירה.
51. בתסקיר נוסף שהוגש ביום 21.5.25 חזר שירות המבחן על עמדתו בה המליץ על ענישה מוחשית. עוד עולה מהתסקיר, כי על אף ניסיונותיו של הנאשם לרכוש מיומנויות לתפקוד נורמטיבי, ניכר כי הוא מתקשה וממשיך לנרמל דפוס התנהגות עברייני, ואף היה מעורב באירוע חריג בבית הסוהר.
- עיקר טיעוני וראיות הצדדים לעונש:
52. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום.
53. לטענתו, מעשיו של הנאשם מלמדים על תעוזה, תכנון וארגון ובחירה מושכלת של קרבנות העבירה. נטען, כי כל מעשה תוכן בנפרד, בזמנים ומקומות שונים, וכן שיטות עבודה שונות. הדבר המשותף היחיד בכל המקרים הוא הנאשמים עצמם וכן סוג הרכוש שנגנב - שעוני יוקרה.
54. ב"כ המאשימה הפנה בטיעונו לע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל (להלן: "ענין דלאל") וכן לע"פ 1976/18 אלמליח נ' מדינת ישראל (להלן: "ענין אלמליח").
55. לטענת המאשימה יש לקבוע מתחם ענישה בטווח שבין 8-18 חודשי מאסר וכן ענישה נלווית בגין כל אישום.
56. ב"כ המאשימה הדגיש את עברו הפלילי העשיר של הנאשם הכולל 14 הרשעות קודמות, בגין ריצה 102 חודשי מאסר, תוך שהפנה לכך שבימים אלו מרצה הנאשם עונש מאסר של 18 חודשים בגין הסתבכות נוספת שלו לאחר שהוגש נגדו כתב האישום בהליך זה.
57. המאשימה התייחסה בטיעוניה לתסקירי שירות המבחן, והדגישה כי בשום שלב לא היה מקום להמליץ על הטלת של"צ. ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו כי בסופו של דבר שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית וחזר על המלצתו לסיים את ההליך בענישה מוחשית ומרתיעה.
58. לנוכח המקובץ עתרה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם במרכז המתחם ולהשית עליו עונש של 48 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית וכן פיצוי לנפגעי העבירה בסכום המירבי של 258,000 ₪.
59. אשר לעונש שנגזר על הנאשם 1 במסגרת הסדר טיעון (20 חודשי מאסר בפועל) נטען כי התקופה בעניינו של נאשם 1 לא כללה ניכוי ימי המעצר. עוד הדגיש ב"כ המאשימה, כי לנאשם 2 חלק מרכזי בעבירות נשוא כתב האישום.
60. מטעם הנאשם העידו דודתו, שגידלה אותו מאז היה פעוט, ורעייתו.
61. דודתו של הנאשם ביקשה עבורו את רחמי בית המשפט, תוך שהדגישה כי נולד להורים שלא הייתה להם יכולת לגדלו, דבר שאילץ אותה ואת בעלה לגדלו בעצמם. עוד הדגישה, כי הנאשם חבר לגורמים עברייניים מאז היה צעיר, ולאחר שהכיר את אישתו הנוכחית חל שינוי של ממש באורחותיו.
62. אף אישתו סיפרה על השינוי שעשה הנאשם בחייו עם המעבר למגורים בקרית שמונה, והעידה כי הוא אבא טוב לילדיו ואף לבתה מנישואיה הקודמים. עוד העידה, כי בעקבות המלחמה והמעבר הכפוי למגורים במלון בעיר אילת, התערערה היציבות בחייהם. לדבריה, בעקבות המלחמה היא וילדיה סובלים מחרדות ופחדים, ונוכחותו של הנאשם חזרה בחיק המשפחה חיונית, בפרט לנוכח העובדה שלאחרונה נולד לזוג תינוק חדש אותו לא זכה הנאשם עדיין לגדל.
63. ב"כ הנאשם טען, כי הגם שמיוחסים לנאשם 4 אישומים נפרדים, יש מקום להתייחס אליהם כאירוע אחד, אולם לא מיקד טיעונו בהקשר זה.
64. עוד טען, כי בשים לב לעונשים שנגזרו על נאשמים אחרים בתיק זה (20 חודשי מאסר על נאשם 1 ו-9 חודשי עבודות שירות על נאשם 3), יש לקבוע מתחם ענישה בטווח שבין 15-30 חודשי מאסר.
65. לטענתו, הנאשם היה משוייך לארגון פשע כל חייו, והפנה לתסקירי שירות המבחן מהם עולה כי הוא החל לשקם את חייו, שינה את מקום מגוריו, נישא לזוגתו, החל לעבוד בעבודה מסודרת בסופרמרקט, ואף נולדו לו ילדים.

66. לטענת הסניגור, אלמלא פינויו מביתו בקרית שמונה בעקבות המלחמה, היה ממשיך ומשקם את חייו. נטען, כי בעקבות המעבר הכפוי למגורים בבית מלון באילת התערערה היציבות בחייו, ואז, בעקבות מפגש אקראי עם דמויות מעברו, הסתבך הנאשם בתיק אחר בגינו הוא מרצה עונש של 18 חודשי מאסר בפועל.
67. לטענתו, בית המשפט (חברי, כבוד השופט א' איתן) נמנע ממתן גזר דין וזאת בעקבות ממצאי תסקירי שירות המבחן שהיו חיוביים בעניינו של הנאשם.
68. סיכומם של דברים, ביקש ב"כ הנאשם למקם עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה לו טען.
69. הנאשם הביע סליחה וחרטה אודות מעשיו, הסביר כי בחר לצעוד בדרך אחרת ושונה מזו בה צעד מרבית חייו, אולם צפויות לו התמודדויות לא פשוטות בהן הוא רוצה לעמוד. הנאשם הסביר את הרקע למעשיו נשוא כתב האישום בתיק זה, והעיד כי בכוונתו לקיים אורח חיים נורמטיבי, לפרנס את משפחתו ולגדל את ילדיו.
- דיון והכרעה - קביעת מתחם העונש ההולם:
- אירוע אחד או מספר אירועים:
70. ב"כ המאשימה טען, כי יש לקבוע מתחם ענישה לכל אישום ואילו ב"כ הנאשם טען כי יש לראות בכל האישומים אירוע אחד ובהתאם לקבוע מתחם ענישה הולם אחד.
71. סעיף 40ג לחוק העונשין קובע, כי על בית משפט שהרשיע נאשם בכמה עבירות לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים, וזאת לצורך קביעת מתחם ענישה אחד או כמה מתחמי ענישה לפי העניין.
72. בית המשפט העליון נדרש לסוגיה זו וקבע כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק וניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד:
- "המובן שניתן למונח "קשר הדוק" יתפתח ממקרה למקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת. עם זאת, ניתן לומר כי ברגיל קשר כזה בין עבירות ימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה (אך מבלי שפרמטרים אלה ימצו את מבחני העזר האפשריים לבחינת עוצמתו של הקשר בין העבירות)".
- ע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (נבו) (29.10.2014)
73. בפסק הדין בעניין דלאל נקבע כי ככלל, יישום מבחן הקשר ההדוק תוך בחינת נסיבות העניין יוליכו למסקנה ברורה בשאלה האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. עוד נקבע, כי ייתכנו מקרים חריגים בהם לא ברור האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים, שאז על בית המשפט לקיים בקרה נורמטיבית במסגרתה תיבחן השאלה האם נכון יהיה לקבוע, כעניין של מדיניות משפטית ובהתחשב בתכלית הקבועה בסעיף 40ג לחוק העונשין, להתייחס לעבירות כמספר אירועים נפרדים.
74. לטעמי, יש להתייחס לאישומים בהם הורשע הנאשם כאירוע אחד הכולל מספר מעשים. מבחן הקשר ההדוק מוליך למסקנה זו כפי שיפורט להלן.
75. מדובר בנאשם, שיחד עם הנאשמים האחרים, החליט לגנוב שעוני יוקרה מגורמים שונים. אכן, מדובר במקרי גניבה הנבדלים זה מזה בזמן, במקום ובזהות נפגעי העבירה. יחד עם זאת, מדובר באותם אנשים שחברו יחד לגנוב שעוני יוקרה מאחרים, כאשר בכל המקרים מדובר בשיטת ביצוע ומאפיינים דומים, בהם הנאשם ושותפיו מציגים עצמם כמי שמעוניינים לרכוש שעוני יוקרה (בין אם חדשים ובין אם מיד שנייה), ולאחר שהם רוכשים את אמונו של קרבן העבירה נאשם 2 נמלט עם השלל.
76. באישומים 1 ו-3 בהם דובר על גניבת שעוני יוקרה מחנויות נטלו חלק שלושת הנאשמים יחדיו ואילו באישומים 2 ו-4 נטלו חלק נאשמים 1 ו-2 בלבד. נאשם 2 נטל חלק בכל האישומים.
77. אמנם, מדובר ב-4 מקרים שהתרחשו בפרק זמן של מספר חודשים, אולם אין בנתון זה כדי לחייב קביעת 4 מתחמי ענישה שונים. בעניין ג'אבר נקבע, כי גם אם מדובר בשרשרת מעשים שבוצעו על פני תקופה לא קצרה ניתן לראות מהם אירוע אחד, וזאת כאשר מדובר בעבירות המהוות חלק מאותה תכנית עבריינית.
78. כאמור, מדובר בתכנית עבריינית שמטרתה לגנוב שעוני יוקרה מבעליהם. לא נעלם מעיני כי במסגרת התיקון לכתב האישום נמחקה עבירת קשירת הקשר, אולם ברור ומובן כי הנאשמים לא נתקלו זה בזה באקראי בכל אחד ואחד מהמקרים נשוא כתב האישום, וכי גם אם במסגרת הסדר הטיעון הוחלט למחוק את עבירת קשירת הקשר לביצוע עוון, בוודאי שניתן לראות בעבירות נשוא כתב האישום תכנית עבריינית, כפי שאף עולה מכתב האישום עצמו.
79. לנוכח המקובץ, מצאתי לקבוע כי האישומים בהם הורשע הנאשם מהווים אירוע אחד הכולל מספר עבירות, ובהתאם יש לקבוע מתחם ענישה אחד.
- קביעת מתחם הענישה ההולם:

80. בבוא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה הולם עליו להביא בחשבון את העיקרון המנחה, הוא עקרון ההלימה, הערכים המוגנים שבעבירות בהן הורשע הנאשם ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.
81. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם בעבירות אותן ביצע הם קניינו של אדם, המסחר החופשי, שלום הציבור ובטחונו והסדר הציבורי. הנאשם (יחד עם שותפיו לעבירות) גנב שעוני יוקרה בסכומים משמעותיים וגרם נזק כספי לקרבנות העבירה.
82. בכל המקרים השעונים שנגנבו לא הוחזרו לבעליהם, כך שמדובר בנזק כספי משמעותי.
83. לטעמי, מידת הפגיעה בערכים המוגנים כתוצאה מהמעשים בהם הורשע הנאשם היא גבוהה, הן לנוכח שווים המצטבר של השעונים והעובדה שלא הוחזרו לבעליהם, ניצול מנגנון הסחר החופשי והפגיעה בו, בסדר הציבורי ובשלום הציבור והחבירה המשותפת לבצע את העבירות נשוא כתב האישום.
84. בפסק הדין בעניין אלמליח אליו הפנתה המאשימה נקבע מתחם ענישה בטווח שבין 12-24 חודשי מאסר בגין שני מקרי התפרצות לדירות וגניבה מהן. מדובר במי שחבר לאחרים, התפרץ לשתי דירות וגנב מהן רכוש רב תוך שהוא מסב נזק רב לדירות אליהן פרץ. הנאשם באותו מקרה הורשע בשתי עבירות התפרצות לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, שהעונש בגינה עומד על 7 שנות מאסר, וכן בשתי עבירות גניבה.
85. בתיק דנן הגיעו נאשמים 1 ו-3 להסדרי טיעון. נאשם 1, שהורשע אף הוא בכל ארבעת האישומים נדון לעונש מאסר לתקופה של 20 חודשי מאסר. לנוכח העובדה שדובר בהסדר טיעון בו עתרו שני הצדדים לאמץ עונש מוסכם, לא נקבע על ידי בית המשפט (חברי כבוד השופט א' איתן) מתחם ענישה. נאשם 3, שהורשע רק בשניים מתוך ארבעת האישומים וחלקו בשני אישומים אלו מצומצם יותר מזה של שני שותפיו, נדון לעונש של 9 חודשי מאסר בעבודות שירות.
86. אף עתירת המאשימה לקבוע מתחם ענישה זהה לכל אחד מהאישומים בהם הורשע הנאשם איננה עולה בקנה אחד עם חומרתם. העבירות המיוחסות לנאשם באישום הראשון חמורות משמעותית מאלו המיוחסות לו ביתר האישומים. לצד העבירה של גניבה בנסיבות מיוחדות בה הורשע הנאשם באישום הראשון קבוע עונש של 7 שנות מאסר, לעומת עבירת הגניבה המיוחסת לו ביתר האישומים, שהעונש הקבוע לצדה עומד על 3 שנות מאסר, כך שלא ברורה עמדת המאשימה לעתור למתחם זהה לעבירות שונות.
87. בנסיבות אלו, קרי - פסק הדין בעניין אלמליח אליו הפנתה המאשימה והעונשים שנגזרו על הנאשמים האחרים בתיק זה, נסיבות העבירות נשוא כתב האישום בו הודה הנאשם ומידת הפגיעה בערכים המוגנים, יש מקום לקבוע מתחם ענישה בטווח שבין 18-36 חודשי מאסר בפועל.
- קביעת עונשו של הנאשם:
88. ב"כ הנאשם לא ביקש לחרוג ממתחם הענישה לו טען. כאמור, ב"כ הנאשם ביקש כי בית המשפט יעמיד את עונשו של הנאשם על 15 חודשי מאסר בפועל - הרף התחתון של מתחם הענישה לו טען.
89. ב"כ המאשימה ביקש להשית על הנאשם עונש מאסר לתקופה של 48 חודשים.
90. לטעמי, עמדתה העונשית של המאשימה איננה עולה בקנה אחד עם העונש לו עתרה במשותף עם ב"כ נאשם 1 במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים - 20 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.
91. לא מצאתי בהסברים שניתנו על ידי המאשימה ביחס לפער הגדול בעמדתה העונשית בין הנאשם שבפניי לנאשם 1 ככאלו המצדיקים אימוץ עמדתה העונשית, אף לא עונש הקרוב לה.
92. עיון בכתב האישום המתוקן בו הודו שני הנאשמים מלמד, כי באישומים 1 ו-3 הורשע נאשם 2 בעבירה המושלמת של גניבה בנסיבות מיוחדות וגניבה, ואילו נאשם 1 הורשע בעבירה של ניסיון לעבור עבירות אלו. עוד עולה מכתב האישום המתוקן כי נאשם 1 הורשע בנוסף בעבירת איומים (אישום 4), עבירה שלא יוחסה לנאשם 2.
93. טענת המאשימה ולפיה חלקו של נאשם 2 מרכזי ומשמעותי יותר מזה של נאשם 1, אף אם היא נכונה במידה מסוימת, בוודאי שאין בה כדי להצדיק פער כה דרמטי בעמדה העונשית שהוצגה ביחס לנאשם 2.
94. הטענה ולפיה עונשו של נאשם 1 לא כלל התחשבות בימי מעצרו איננה נכונה. עיון בגזר הדין מלמד, כי עונש המאסר שנגזר עליו כולל התחשבות מלאה בימי מעצרו בגין תיק זה.
95. לנאשם 2 כמו לנאשם 1 עבר פלילי עשיר ומכביד, כך שנתון זה איננו מצדיק קיומו של פער עונשי בין השניים.
96. נותרנו, למעשה, עם טענת המאשימה ולפיה חלקו של הנאשם שבפניי במעשים נשוא כתב האישום מרכזי יותר.
97. כאמור, לטעמי מרכזיותו של נאשם 2 בכתב האישום נובעת בעיקרה מכך שבשניים מתוך ארבעת האישומים הוא הורשע בעבירה המושלמת של גניבה בנסיבות מיוחדות וגניבה (אישומים 1 ו-4), בעוד ששותפיו לאישומים אלו הורשעו בעבירת הניסיון בלבד. מעבר לכך, לא מצאתי כי חלקו של הנאשם 2 מרכזי יותר באופן המצדיק גזירת עונשו באופן כה חמור ביחס לאחרים, כעתירת המאשימה.

98. אין להתעלם מכך שנאשם 1 הורשע בעבירת איומים שהפנה כלפי המתלונן באישום 4, וכל זאת לנגד עיני בנו בן ה-5. מעורבותו של נאשם 1 בכל ארבעת האישומים איננה נופלת באופן משמעותי מחלקו של הנאשם 2, והפער העונשי בין השני הנאשמים איננו יכול להיות כה גדול כפי שעותרת המאשימה.
99. לכך יש להוסיף, כי שני הנאשמים הודו בכתב האישום וחסכו מזמנו של בית המשפט, כך שהעובדה שנאשם 1 הורשע על פי הודאתו איננה יכולה לפעול לחובת הנאשם 2, שהודה אף הוא בכתב האישום.
100. סיכומם של דברים, יש מקום לגזור על הנאשם 2 עונש מאסר שונה במקצת מזה שנגזר על נאשם 1, וזאת בשל כך שמילא חלק מרכזי מעט יותר מנאשם 1 בעבירות נשוא כתב האישום, הן בכל הנוגע לעובדות כתב האישום והן בנוגע להוראות החיקוק, ותוך התחשבות בכך שנאשם 1 הורשע בעבירת איומים שלא יוחסה לנאשם 2, נתון שיש בו לצמצם את הפער.
101. לפיכך, אני גוזר על הנאשם 2 את העונשים הבאים:
- א. 23 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה; יתרת תקופת המאסר (לאחר ניכוי ימי המעצר) תחושב החל מהיום.
- ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור עבירת רכוש מסוג עוון בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר;
- ג. 10 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור עבירת רכוש מסוג פשע בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר;
- ד. קנס בסך 5,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים החל מיום 1.1.27 וב-1 לכל חודש עוקב.
- ה. פיצוי בסך 20,000 ₪ לעד תביעה 4. הפיצוי ישולם ב-20 תשלומים חודשיים החל מיום 1.1.27 וב-1 לכל חודש עוקב.
- ו. פיצוי בסך 25,000 ₪ לעד תביעה 2. הפיצוי ישולם ב-25 תשלומים חודשיים החל מיום 1.1.27 וב-1 לכל חודש עוקב.
- החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.
- ניתן לשלם את הקנס/פיצוי כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה - www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום)
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום
- ניתן היום, ז' תמוז תשפ"ה, 03 יולי 2025, במעמד הנוכחים.